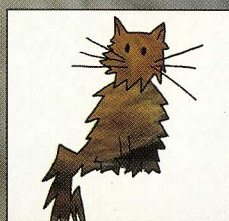
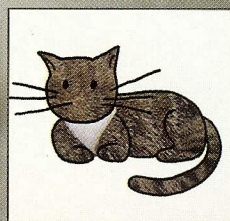
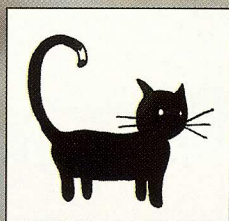

KATTEN

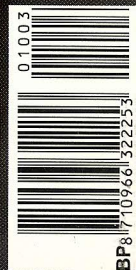
manieren

Nummer 3 • 2010 € 3,95

In het spotlicht:
PIXIEBOB

Kattenkunst: Poesiekat

Pixiebob

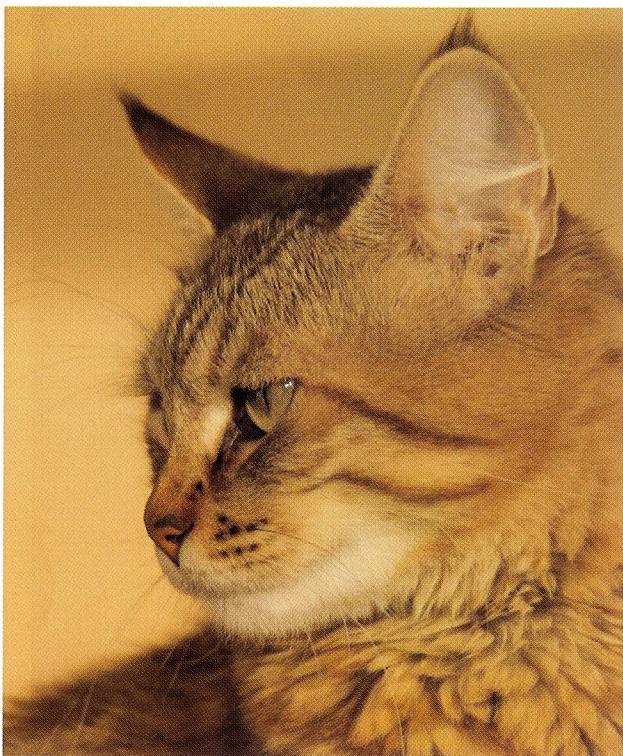
Kattenrassen zijn er teveel om op te noemen. Grote, kleine, kale, krullende, met vlekjes, stippels, streepjes: alles lijkt mogelijk. Ook qua karakter zijn er in het oog springende verschillen tussen de vele rassen die de mens, al dan niet met de hulp van moeder natuur, tot stand heeft gebracht. In Kattenmanieren belichten we elke twee maanden een kattenras en dit keer staat het spotlicht op een heel jong ras, met een wilde buitenkant en een tam hartje: de Pixiebob.

De typische Pixiebob blik.

Wilde genen

De Pixiebob is een kattenras dat in Nederland nog nauwelijks bekendheid geniet. Weinig mensen hebben ervan gehoord maar degenen die het wel iets zegt, kennen de Pixiebob vanwege zijn korte staart of vanwege zijn gelijkenis met een lynx. Die lynx vormt een rode draad in het bestaan van dit kattenras. Veel liefhebbers van het ras gaan er namelijk van uit dat wilde lynxen (bobcats) hebben bijgedragen tot het ontstaan van de Pixiebob. Een bewering die door de wetenschap is ontkracht, maar die zo tot de verbeelding spreekt dat er nog steeds mensen zijn die er vanuit gaan dat er wilde genen huizen in Pixiebobs. Er zijn zelfs fokkers die op hun website melden dat de Pixiebob is ontstaan uit de romance tussen een lynx en een huiskat. Dit verhaal wordt aan de ene kant weliswaar tegengesproken door wetenschappelijk onderzoek, maar aan de andere kant lijkt het uiterlijk van de Pixiebob de legende van de lynx wel te ondersteunen.

Pixies hebben echte lynxenwenkbrauwen.

Gouden ogen.

Romance met lynx

De Pixiebob is een erg jong ras. Het ontstond in 1985 in Amerika toen fokster Carol Ann Brewer twee katten kreeg die erg leken op de Coastal Red Bobcat oftewel de Noord-Amerikaanse rode lynx (*Lynx Rufus*): een lynxsoort uit Noord-Amerika. Brewer ging ervan uit dat de dieren het resultaat waren van paringen tussen een rode lynx en een gewone boerderijkat. Brewer's poes Pixie leek qua uiterlijk inderdaad op een product van een dergelijk - onwaarschijnlijk - romantisch samenzijn. Pixie was een opvallende grote poes met een vachttekening die leek op die van een lynx. Carol Ann wilde Pixie's eigenschappen vastleggen in een nieuw kattenras en ze begon een fokprogramma. Hiervoor gebruikte ze gedomesticeerde katten van verschillende rassen maar ook halfwilde katten die zoveel mogelijk leken op Pixie en dus ook op een lynx. Bijna tien jaar na de geboorte van Pixie werd de Pixiebob erkend door The International Cat Association (TICA). In 2001 werd de eerste Pixiebob geëxporteerd naar Frankrijk en in 2004 belandde het ras ook op Britse bodem. Op dit moment zijn er naar schatting nog geen tweeduizend Pixiebobs in Europa

Lynxen

Er zijn vier soorten lynxen. De Euraziatische lynx (*Lynx lynx*), de Spaanse of Pardellynx (*Lynx Pardinus*), de Canadese lynx (*Lynx Canadensis*) en de Rode lynx of Bobcat (*Lynx Rufus*) die voorkomt in de VS en Mexico.

Rasstandaard (bron: TICA)

Het fokdoel is te komen tot een kat die veel lijkt op een Noord-Amerikaanse rode lynx. Eigenschappen die daartoe het meest bijdragen, zijn de diepliggende ogen met die typische Pixiebob uitdrukking, een goed ontwikkelde stevige kin en een korte staart. Poezen wegen gemiddeld vier kilo, katers tussen de zes en negen kilo of zwaarder.

Pixiebob

- HOOFD:** Middelgroot tot groot, peervorming. Het hoofd lijkt op dat van een lynx.
- OREN:** Van gemiddelde lengte met een brede basis. Aan de zijkant van de kop geplaatst en met afgeronde top. Lynx tippings (lange plukjes haar aan de oorpunten) zijn zeer gewenst.
- OGEN:** Middelgroot, driehoekig van vorm met stevige wenkbrauwen. Diepliggend en goud, bruin of groen van kleur.
- KIN:** Stevig en goed ontwikkeld
- SNUIT:** Breed en stevig met vlezig ronde snorhaarkussens en een brede neus. Een lichte dip in de neusrug.
- LICHAAM:** Middelgroot tot groot, stevig van bouw. Prominente schouderbladen, achterhand hoger dan voorhand. Brede borst.
- POTEN:** Lang. Achterpoten iets langer dan voorpoten.
- VOETEN:** Groot, lang, breed met maximaal zeven grote tenen per voet.
- STAART:** Staartbot moet ongeveer vijf centimeter lang zijn en maximaal tot aan de hak reiken. Knik- en haakstaarten zijn toegestaan.
- KLEUR:** De Pixiebob is bij voorkeur spotted (gevekt) browntabby van kleur, met een bruinrode teint. De grondkleur is warm bruin, met zwarte of bruine ticking en een witte haartop. Het haar op de buik is lichter dan de rest van het lichaam. Het tabbypatroon mag ook gestreept zijn. Er zijn ook gemarmerde Pixiebobs, maar dit zogenaamde mackerel patroon heeft niet de voorkeur. Witte aftekeningen zijn niet toegestaan
- VACHT:** Er zijn Pixiebobs in een kort- en een halflangharige variant. Bij de kortharige is de vacht dik en stevig en liggen de haren het liefst niet glad tegen het lichaam aan. Het haar op de buik is iets langer dan het haar op de rest van het lichaam. De vacht voelt zacht en wollig. Halflangharige Pixiebobs zijn niet te vergelijken met halflangharige rassen als de Maine Coon of Noorse Boskat. Een Pixiebob met halflanghaar heeft beduidend korter haar dan deze rassen en neigt meer naar een korthaar. Een halflangharige Pixie heeft nauwelijks een kraag en nickerbockers, maar een ruige, op sommige plaatsen wat rechtop staande vacht.

Pixiebobs zijn felle katten

Pixiebobs zijn uitstekende jagers.

DNA onderzoek

Het verhaal dat de Pixiebob verwant is aan de lynx, spreekt tot de verbeelding en spannende verhalen zijn natuurlijk altijd leuker dan wetenschappelijk onderzoek. DNA-tests hebben echter uitgewezen dat er geen genen van wilde lynx aanwezig zijn in Pixiebobs. Toch blijft het feit overeind dat Pixiebobs wel degelijk lijken op bobcats. Dat zal echter naar alle waarschijnlijkheid het gevolg zijn van zorgvuldig fokbeleid, en niet van familiebanden.

Pixiebob op Nederlandse bodem

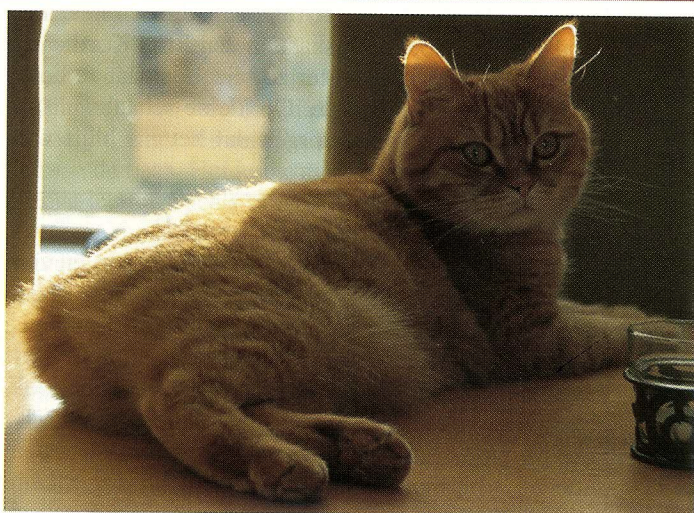
In 2004 importeerde Linda van Mechelen van Cattery Major Tess haar eerste Pixiebob vanuit Frankrijk. In eerste instantie was het niet de legende van de lynx of het ontbreken van een staart wat haar aansprak, maar vooral het feit dat een Pixiebob een grote, volle kat is.

Linda: 'Ik zag in een kattenboek een foto van een Pixie-

Tot de hak: dat is de ideale staartlengte van een Pixiebob.

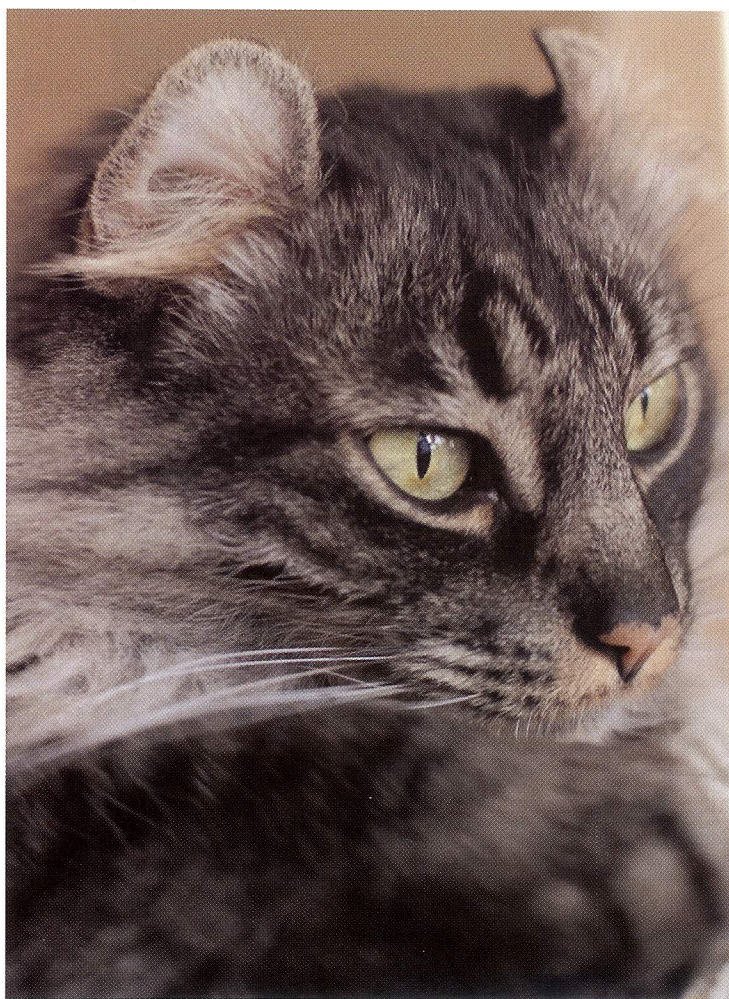
bob en viel als een blok voor dat grote bolle hoofd en die aparte blik die aan de ene kant een stuk gemoedelijkheid maar ook een stuk wildheid uitstraalt. Ik vond die gedrongen bouw erg mooi; zo'n prachtige dikke lobbes. Het ras werd beschreven als 'een hond vermomd als kat' en die beschrijving beviel me wel. Ik houd van katten en al die verschillende rassen fascineren mij. Zo bezit ik bijvoorbeeld een American Curl: een ras met naar buiten gevouwen oren. Niet omdat ik ermee wil fokken maar omdat ik het een aparte en mooie kat vond en er graag een wilde hebben.'

Een ander staartloos ras is de Manx.

Kortstaarten en staartlozen

Er zijn verschillende staartloze en kortstaartige kattenrassen. De American Bobtail werd ontwikkeld door een Amerikaans echtpaar dat gecharmeerd was van staartloze katten. De Japanse Bobtail komt al eeuwenlang voor in Japan. De Manx en zijn halflangharige broer Cymric ontstonden op het eiland Manx en ook de Kurillen stompstaartkat ontwikkelde zich op een eilandengroep.

Linda van Mechelen houdt van aparte rassen. Ze bezit ook een American curl.

Een Pixiebobb kater is met zeven maanden al een hele jongen.

Om die reden kwam ook Linda's eerste Pixiebobb in haar leven. Linda, die naast de American Curl en haar Pixiebobs ook een Noorse Boskatt en een Brits Korthaar bezit, vond de Pixiebobb echter zo bijzonder dat ze besloot met dit ras te gaan fokken. Op kleine schaal weliswaar en vooral om ervoor te zorgen dat het ras blijft voort-

Polydactylie (meertenigheid)

Normaal heeft een kat vijf tenen aan de voor- en vier aan de achterpoten. Ongeveer de helft van de Pixiebobs is polydactyl, oftewel meertenig. Polydactylie is een dominant verervende eigenschap. Dat wil zeggen dat een kat die de eigenschap draagt, hem ook laat zien. Om die reden is de eigenschap vrij gemakkelijk weg te fokken: als een kat niet teveel tenen heeft, is hij niet polydactyl en krijgt hij dus, als hij niet wordt gekruist met een soortgenoot met teveel tenen, ook geen polydactyle kittens. Bij Pixiebobs is polydactylie echter geen probleem, ze mogen tot zeven tenen per voet hebben. De meertenigheid komt van de vader van stammoeder Pixie, die polydactyl was. Meertenigheid is trouwens geen eigenschap die alleen onder Pixiebobs voorkomt. Ook bijvoorbeeld sommige Maine Coons zijn polydactyl. Bij dit ras is meertenigheid echter - in tegenstelling tot bij de Pixiebobb - absoluut geen gewenste eigenschap.

bestaan. Linda: 'Het is helemaal niet mijn doel om van de Pixiebobb een groot kattenras te maken, maar weet je wat het is: als een ras compleet onbekend is, als niemand een Pixiebobb zou willen hebben, zijn er automatisch ook nauwelijks mensen die ermee gaan fokken. En als er niet met een ras gefokt wordt, is het op een gegeven moment tot uitsterven gedoemd. En daar is de Pixiebobb echt veel te leuk voor.'

Pixiebobs zijn bij Nederlandse kattenverenigingen niet erkend. Alleen bij de TICA.

Ziektes

De eerste Pixiebobb die Linda uit Frankrijk importeerde, bleek HCM te hebben. Hypertrophic Cardiomyopathy is een erfelijke hartziekte die ervoor zorgt dat de spierwand in het hart steeds dikker wordt, waardoor het hart steeds slechter gaat functioneren. In de beginperiode van de Pixiebobb zijn verschillende rassen gebruikt om het ras te perfectioneren, waaronder de Maine Coon. Onder Maine Coons komt HCM voor en de kans bestaat dat de ziekte via dit ras ook bij de Pixiebobb terecht is gekomen.

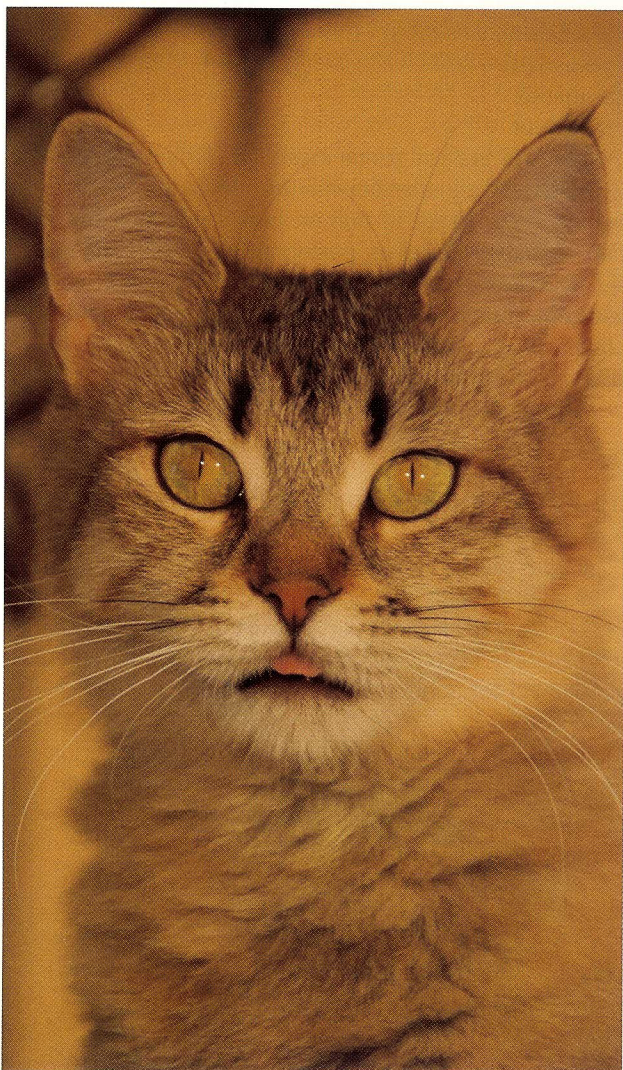
De aard van het beestje

'Pixiebobs zijn opvallend goede jagers', vertelt Linda. 'Ze kunnen enorm hoog springen en zijn dol op apporteren. Onze kater Mambo legt speeltjes op je schoot en vervolgens kijkt hij je vragend aan omdat het de bedoeling is dat je ze weggooit. Dan gaat hij er als een dolle

achteraan om het vervolgens weer op schoot te leggen. Pixiebobs zijn slim, ik merk dat ze sneller leren dan andere rassen, zeker als ze iets kunnen leren waar ze zelf beter van worden. Zo gaat Major altijd netjes klaar zitten als ik hem zijn tuigje om wil doen. Ook zijn Pixies enorme babbelaars en heel aanhankelijk. Ze vinden het leuk om hele gesprekken met je te voeren.'

Eénkennig

'Veel Pixies zijn voornamelijk gericht op hun directe baasjes en niet op vreemden. Zo houdt onze kater Major heel erg van mij. Ik ga meestal eerder naar bed dan mijn vriend Gerrit. Soms slaap ik al als hij naar bed komt. Op het moment dat hij zijn bed inkruipt, springt Major er direct tussen. Zo van 'Linda is van mij'. En als ik op bed lekker lig te lezen, komt mijn Noorse Boskat Magnum knuffels halen. Major wordt dan boos en begint zielig en hard te mauwen. Daarna gaat hij obsessief Magnum's oren van binnen wassen. Op dat moment moet ik echt zijn kop wegtrekken, anders wordt het ruzie. Mambo ligt het liefst aan de voeten van Gerrit. Zodra die op de bank gaat zitten, komt Mambo half over zijn voeten liggen. En onze poes Millie raakt helemaal in paniek als Gerrit begint te hoesten. Ze komt dan snel naar hem toe gehold en begint hard te mauwen in zijn gezicht. Zo van 'Help, wat is er met je?'

Pluimpjes op de oren zijn gewenst.

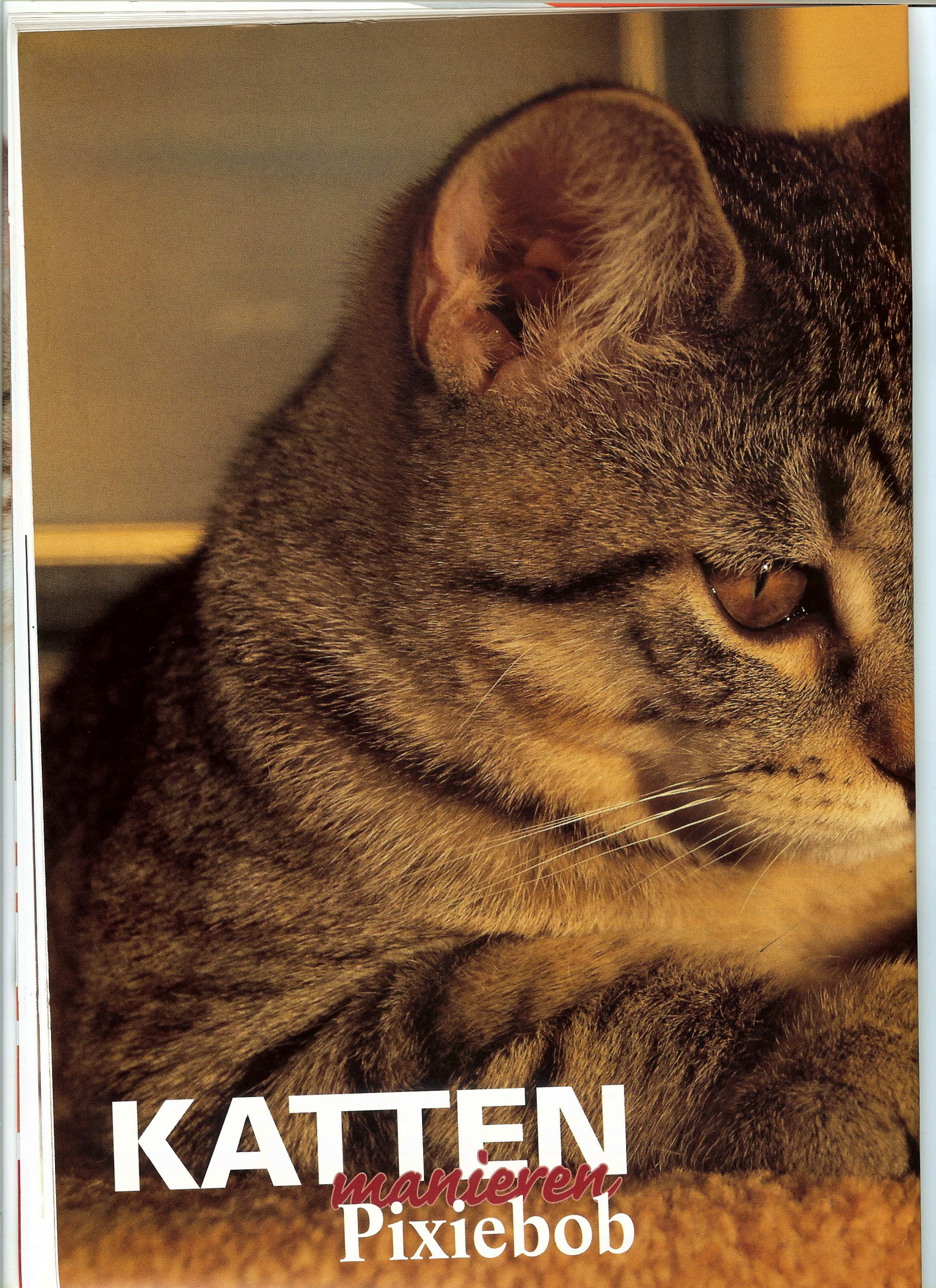
Linda met haar kater Major.

Consequente opvoeding

'Mensen die erover denken een Pixie in huis te halen, moeten wel consequent zijn in de opvoeding van hun kat. Je moet laten zien dat jij de baas bent en je niet laten domineren, want als een Pixiebob de kans krijgt, speelt hij graag de baas. Het leuke aan het ras vind ik dat ze tot op hoge leeftijd speels blijven en erg op mensen gericht zijn. Daar moet je wel rekening mee houden als baas, dat moet je leuk vinden. Je moet niet bang zijn voor wat krasjes op je hand en kattenspeeltjes kunnen het zwaar te verduren hebben. Pixies kunnen over het algemeen prima overweg met andere katten, maar wel eisen ze graag de aandacht voor zichzelf op. Hier in huis merk ik dat ze vooral met gemoedelijke rassen prima overweg kunnen. Mijn Brits Korthaar gaat, als ze geen zin heeft in gedoe, gewoon weg bij die druktemakers. En ook mijn Noor en de American Curl kiezen al snel eieren voor hun geld als ze de Pixies beu worden. Dan lopen ze gewoon weg. Maar ik zou me kunnen voorstellen dat, als je een Pixiebobs samen laat wonen met een ras dat net zo pittig is als de Pixie, het soms zou kunnen botsen.'

Meer weten?
Kijk op www.pixiebob.nl

KATTEN
manieren
Pixiebob

